

РЕШЕНИЕ

№ 2127

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **765** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от пълномощник на началник група в ОПШ – СДВР срещу Решение № 20245214 от 06.11.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), по н.а.х.д. № 11476/2020 г., Наказателно отделение (НО), 121 с-в., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 20 – 4332-012720/24.07.2020 г., издадено от началник група към СДВР, отдел „пътна полиция“ СДВР, с което на Х. Н. за нарушение на чл. 150 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, предложение 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати нарушения на процесуалния закон – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.1 и т.2 НПК, поради което се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, не се явява и не се представлява. Постъпил е отговор на касационната жалба.

СГП изразява становище за правилност и законосъобразност на решението на СРС.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че на 06.06.2020 г., около 14:16 часа, в [населено място], на [улица], с посока от [улица] към [улица], спрели за проверка Х. Н. като водач на л. а. „Б.“ с рег. № ХН ична собственост. Било установено, че водачът е управлявал ППС без да е бил правоспособен такъв.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел за безспорно установено, че процедурата по ангажиране на отговорността на Х. Н. е допуснато съществено процесуално нарушение, което е довело до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице.

Съгласно чл. 218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл. 63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Настоящата инстанция споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи, че в процедурата по ангажиране на отговорността на Х. Н. е допуснато съществено процесуално нарушение, което е довело до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице. В конкретният случай това е така, защото АУАН е съставен и предявен на лице, което е чужд гражданин, без участието на преводач.

Съгласно разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления са приложими нормите на НПК. Според чл. 21 НПК, лицата, които не владеят български език могат да се ползват от родния си или от друг език, за което се назначава преводач. Задължението за осигуряване на условия и възможности за ефективното упражняване правото на защита е регламентирано и с чл. 15 НПК. Необходимостта от назначаване на преводач от български на чужд език в административнонаказателното производство произтича и от задължението на актосъставителя (чл. 43, ал. 1 ЗАНН) да осигури възможност на нарушителя да се запознае със съдържанието на съставения акт, към момента на предявяването му. Изпълнението на това процесуално изискване се подчинява на така установените с наказателнопроцесуалния закон правила, които следва да бъдат прилагани строго формално. Касае се за процесуално задължение на актосъставителя и на наказващия орган. Ползваните за преводачи лица, разполагащи със съответната правоспособност носят отговорност за осъществения превод, а това създава гаранции, че превеждат точно и коректно определените текстове.

Като е установил правилно фактите, относими от обективна страна към ангажиране на отговорността на жалбоподателя за вменените му нарушения, въззивният съд е достигнал до правилния извод, че в административнонаказателното производство не са спазени процесуалните правила на ЗАНН, респ. - на НПК, относно правото на

лицето да разбере административнонаказателните обвинения, на понятен за него език, за да може да се защити срещу тези обвинения

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXI КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20245214 от 06.11.2020 г. на СРС, по н.а.х.д. № 11476/2020 г., НО, 121 с-в

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.